

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203365
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zol'áková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8419203365.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovvej a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, IČO: 37 927 795, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré mesto, proti žalovanej: U. M., O.. XX.XX.XXXX, V. M. M. XXXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie 4.606,78 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, č. k. 5Csp/10/2019-92 z 10. augusta 2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. a III. výroku.

Priznáva žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.620,66 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.620,66 eur od 28. apríla 2017 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 30,- eur mesačne vždy k 25.-temu dňu v mesiaci, počnúc prvým dňom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia s tým, že v prípade omeškania čo i len jednej splátky žalovaná stráca výhodu splátok, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a priznal žalobcovi proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 57,20 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. 2.1 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo zistenia, že právna predchodkyňa žalobcu obchodná spoločnosť N. I. B., R.. F.. ako veriteľka a žalovaná ako dlžníčka uzatvorili 5. apríla 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), na základe ktorej poskytla veriteľka dlžníčke bezúčelový úver vo výške 4.500,- eur a dlžníčka sa zaviazala uhradiť veriteľke poskytnutý úver v 60 mesačných splátkach po 125,62 eur. Zmluvné strany si v zmluve dohodli celkovú čiastku, ktorú je povinný spotrebiteľ uhradiť vo výške 7.537,20 eur, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 3.037,20 eur, ročnú úrokovú sadzbu 25 %, RPMN 25 %, priemernú hodnotu RPMN 17,18 %, najvyššiu prípustnú mieru odplaty 25,58 % a termín konečnej splatnosti 20. apríl 2021. Podľa čl. IX., bod 1. Zmluvných podmienok spoločnosť sa zaväzuje poskytnúť klientovi spotrebiteľský úver a klient sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom za podmienok uvedených v tejto zmluve. Podľa čl. IX., bod 6., 6.1 Zmluvných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v splátkovom kalendári. Podľa čl. IX., bod 10., 10.1 Zmluvných podmienok v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. z dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Výška zmluvnej pokuty sa rovná priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery

nákladov naposledy zverejnenej podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania navýšenej o 10 percentuálnych bodov ročne, pričom nesmie prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa uvedeného nariadenia vlády. Podľa čl. IX., bod 10., 10.2 Zmluvných podmienok spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa čl. IX., bod 10., 10.4 Zmluvných podmienok súčasťou pohľadávky spoločnosti voči klientovi sú aj náklady vynaložené spoločnosťou na zabezpečenie vymáhania pohľadávky, a to maximálne vo výške 14 % z vymoženej sumy + DPH. Veriteľka vyzvala dlžníčku predžalobnou upomienkou z 26. februára 2017 na bezodkladné splatenie nedoplatku na splátkach vo výške 376,86 eur a upozornila ju na možnosť zosplatenia úveru a listom z 22. apríla 2017 jej oznámila vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Dlžníčka uhradila veriteľke 879,34 eur. Žalovaná je nezamestnaná, poberá dávku v hmotnej núdzi v sume 66,- eur, býva s priateľom u jeho rodičov, ktorým prispieva na elektrinu sumou 30,- eur, zvyšok príjmu minie na stravu, preto si peniaze požičiava od matky. Z týchto dôvodov požiadala súd o splácanie dlžnej sumy v mesačných splátkach po 30,- eur, keďže vyššie splátky nie je schopná uhrádzať.

2.2 Súd prvej inštancie mal z výsledkov vykonaného dokazovania za preukázané, že právna predchodkyňa žalobcu obchodná spoločnosť N. I. B., R. F. ako veriteľka a žalovaná ako dlžníčka uzatvorili 5. apríla 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytla veriteľka dlžníčke bezúčelový úver vo výške 4.500,- eur a dlžníčka sa zaviazala uhradiť veriteľke poskytnutý úver v 60 mesačných splátkach po 125,62 eur. Dlžníčka uhradila veriteľke 879,34 eur. V zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a zároveň je v nej nesprávne uvedená RPMN, pretože podľa prepočtu realizovaného súdom má byť správne uvedená RPMN vo výške 24,07 %.

2.3 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že poskytnutý úver je v dôsledku absencie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch a nesprávne uvedenej RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Keďže právna predchodkyňa žalobcu poskytla žalovanej úver vo výške 4.500,- eur a žalovaná uhradila právnej predchodkyňi žalobcu v splátkach 978,34 eur, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 3.620,66 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd s ohľadom na majetkové a osobné pomery žalovanej umožnil žalovanej splácať dlh v mesačných splátkach vo výške 30,- eur, ktoré budú splatné vždy 25.-ty deň v mesiaci. Súčasne súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z prisúdenej sumy od 28. apríla 2017 (deň nasledujúci po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie určenej žalobcom) do zaplatenia.

2.4 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 9, § 54 ods. 1, 2, § 559, § 565, § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2 prvá veta, § 9 ods. 2 písm. k), l), § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Úrok z omeškania priznal súd žalobcovi podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. júna 2010.

2.5 O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a s ohľadom na skutočnosť, že žalobca sa žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia 4.606,78 eur s príslušenstvom a súd mu priznal iba 3.620,66 eur, (úspech žalobcu predstavoval 78,60 % a úspech žalovanej predstavoval 21,40 %), priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57,20 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

3. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že právne posúdenie úveru ako bezúročného je nesprávne, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom. Čo sa týka nesprávne uvedenej výšky RPMN podľa neho nie je možné

zistiť, prečo súd prvej inštancie na jej výpočet použil webovú kalkulačku zverejnenú na internetovej stránke www.ekonomika.sme.sk, aký vzorec daná kalkulačka používa, a prečo súd považoval tento výpočet za správny a hodnoverný. Okrem toho považoval za prekonaný právny názor súdu prvej inštancie o absencii rozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 146/2017, rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 B. N. F., R.. F.. c/a M. V. a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I.ÚS 44/2020. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 986,12 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28. apríla 2017 do zaplataenia v pravidelných mesačných splátkach 30,- eur mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc prvým dňom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplataenia s tým, že v prípade omeškania čo i len jednej splátky žalovaná stráca výhodu splátok a priznáva žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň žiadal, aby mu súd priznal proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu v súdom určenej lehote nevyjadřila.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu potvrdiť.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Odvolací súd na základe uvedeného skutkového stavu ako aj citovaných zákonných ustanovení právne uzatvára:

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. k), l) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

10. Čo sa týka námietok žalobcu ohľadom výpočtu výšky RPMN súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že výšku RPMN uvádzanú súdom prvej inštancie verifikoval prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky, pričom zistil, že výpočet súdu prvej inštancie je správny, a teda v zmluve o spotrebiteľskom úvere mala byť správne uvedená RPMN 24,07 %.

11. Odvolací súd sa však stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že právny názor súdu prvej inštancie o absencii rozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky považuje za prekonaný, pričom rovnako ako žalobca poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 146/2017 z 22. februára 2018, v ktorom dovolací súd zodpovedal otázku týkajúcu sa eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Dovolací súd v tomto rozhodnutí poukázal aj na to, že:

11.1 Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. 11.2 Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i) smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

11.3 Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich záveroch vychádza i zo záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 B. N. F., R.. F.. c/a M. V..

11.3.1 Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 rozsudku).

11.3.2 Článok 10 ods. 2 písm. h) stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 rozsudku).

11.3.3 Z článku 10 ods. 2 písm. i) smernice a článku 10 ods. 3 smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 rozsudku); pričom smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky.

11.3.4 Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 rozsudku). 11.3.5 Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 rozsudku).

11.4 V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch sa konštatuje, že predkladaným zákonom je smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

11.5 Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa

zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

11.6 Z dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h) smernice.

12. Uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu, ktoré si odvolací súd osvojil o to viac, že korešpondujú i s názormi niektorých senátov i tunajšieho odvolacieho súdu ešte z času pred rozhodnutím dovolacieho súdu (či niektorých senátov iných odvolacích súdov), potvrdzujú opodstatnenosť odvolacej námietky, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení otázky splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nebolo možné konštatovať, že z uvedeného dôvodu je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov.

13. Za týchto okolností považuje odvolací súd postup súdu prvej inštancie, ktorý posúdil úver poskytnutý žalovanej za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere za nesprávny, avšak vzhľadom na skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola správne uvedená výška RPMN, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

14. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

15. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bola žalovaná úspešná v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % a zároveň žalobca v odvolacom konaní úspech nemal. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).